

326. Tôi nghe như vậy:

Một thời Phật ở tại vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá.

Khi ấy, trong tinh xá vườn vua, có Tỳ-kheo-ni tên Tỳ-lê. Gặp lúc mọi người trong nước tập hợp cúng sao Cầu-mật-đầu, vui chơi trong bảy ngày đêm, nên không ai cúng dường cho vị Tỳ-kheo-ni ấy.

Có một Dạ-xoa sanh tâm kính tín Tỳ-kheo-ni Tỳ-lê, biết trong nước không ai cúng dường, nên ở trong ngõ đầu đường nơi xóm làng, nói kệ:

*Những người thành Vương xá
Tất cả đều say ngủ
Tỳ-kheo-ni Tỳ-lê
Tịch nhiên khéo nhập định
Hành giả thật là hùng
Thành tựu pháp đại hùng
Vị Tỳ-kheo-ni này
Hay tu tập thiện căn
Vĩnh viễn lìa trần cấu
Tịch diệt đến Niết-bàn
Vị Đại đức như thế
Nên hết lòng cúng dường
Nay vì sao các người
Không cung thỉnh thọ trai?*

Các Ưu-bà-tắc trong thành, nghe kệ này, từng người mang y phục và thức ăn thịnh soạn đến cúng dường cho vị Tỳ-kheo-ni ấy.

Khi Dạ-xoa thấy nhiều người cúng dường, bèn nói kệ:

*Tỳ-kheo-ni Tỳ-lê
Đoạn trừ tất cả kết
Ưu-bà-tắc có trí
Nên cúng dường vị ấy
Nhờ cúng dường thức ăn
Phước lớn được tăng trưởng
Tỳ-kheo-ni Tỳ-lê
Đoạn trừ hết kết sử*

*Ưu-bà-tắc có trí
Cúng y cho Tỳ-lê
Nhờ cúng vị ấy y
Phước lớn được tăng trưởng.*

M

327. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá. Tại tinh xá trong vườn vua, có Tỳ-kheo-ni tên Bạch Tịnh.

Khi ấy dân chúng trong nước làm lễ hội cúng sao Câu-mật-đầu, tập hợp vui chơi trong bảy ngày đêm, không có ai cúng dường thức ăn cho Tỳ-kheo-ni ấy.

Có một Dạ-xoa đối với Tỳ-kheo-ni Bạch Tịnh sanh tâm kính tín, biết người trong nước không có ai thỉnh vị này cả, nên ở trong ngõ đầu đường, nói kệ:

*Những người thành Vương xá
Tất cả đều ngủ say
Không thỉnh Tỳ-kheo-ni
Vị tu tập các căn
Bạch tịnh, pháp Bạch tịnh
Tỳ-kheo-ni giới định
Thoát ly hẳn cấu uế
Tịch diệt đến Niết-bàn
Với vị Đại đức ấy
Phải siêng năng cung cấp
Nay tại sao các người
Lại không ai mời thỉnh?*

Bấy giờ những người trong thành nghe kệ này, mỗi người đều mang y phục, thực phẩm đến cúng dường Tỳ-kheo-ni.

Dạ-xoa thấy Tỳ-kheo-ni nhận được y phục, thực phẩm, lại nói kệ:

*Tỳ-kheo-ni Bạch Tịnh
Đoạn trừ hẳn tham ái
Ưu-bà-tắc có trí*

*Dâng thức ăn cho người
Nhờ dâng cúng thực phẩm
Được phước báo vô lượng
Tỳ-kheo-ni Bạch Tịnh
Đoạn trừ hẳn xan tham
Ưu-bà-tắc có trí
Dâng y phục cho người
Nhờ dâng cúng y phục
Được vô lượng phước đức.*

M

328. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá.

Có hai Dạ-xoa, một là Thất Khuừ, hai là Tuyết Sơn, làm bạn thân với nhau, cùng thề hẹn: “Nếu trong cung của chúng ta có vật báu đẹp xuất hiện, thì bảo cho nhau biết.”

Khi trong cung của Dạ-xoa Tuyết Sơn xuất hiện hoa sen ngàn cánh như bánh xe với cọng bằng lưu ly màu biếc, râu bằng kim cương, Dạ-xoa Tuyết Sơn thấy sự việc này, sai người đến nói với Thất Khuừ:

–Trong cung tôi có vật lạ như thế, bạn hãy đến xem!

Dạ-xoa Thất Khuừ nghe nói vậy, liền suy nghĩ: “Đức Như Lai Thế Tôn ở gần đây, nên sai người đến bảo với Dạ-xoa Tuyết Sơn, sau đấy ta mới đến đó xem hoa.” Suy nghĩ rồi, Dạ-xoa sai người đến bảo:

–Tại chỗ của ta, có Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác xuất hiện. Trong cung của bạn tuy có hoa báu, nhưng có ích gì!

Khi Dạ-xoa Tuyết Sơn nghe lời nói ấy liền mang theo năm trăm Dạ-xoa tùy tùng, đi đến cung của Dạ-xoa Thất Khuừ.

Dạ-xoa Tuyết Sơn hướng về Thất Khuừ nói kệ:

*Trăng rằm đêm mười lăm
Tròn đầy sáng trong ngần
Vâng lệnh đem đồ chúng
Đến đây gặp gỡ nhau*

*Vậy phải thân cận ai
La-hán bạn là ai?*

Dạ-xoa Thất Khứ nói kệ đáp:

*Đức Như Lai Thế Tôn
Tối thượng ở Vương xá
Thuyết pháp bốn Thánh đế
Diệt trừ tất cả khổ
Dạy khổ do nhân sanh
Nhân sanh khổ là Tập
Thánh đế Bát chánh đạo
Đưa đến tận Niết-bàn
Là La-hán của tôi
Bạn nên thân cận Ngài.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ai với các chúng sanh
Có tâm Từ, bình đẳng
Hiểu rõ ái, không ái
Thì được tự tại không?*

Dạ-xoa Thất Khứ nói kệ đáp:

*Tâm ý rất điều hòa
Đối với các chúng sanh
Thấu rõ tất cả pháp
Đại Đạo Sư của đời
Giác ngộ ái, không ái
Tâm hoàn toàn tự tại.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ai nói lời chân thật
Không nói lời giả dối
Từ bi khắp chúng sanh
Từ bỏ hấn giết hại
Tinh tấn không phóng dật
Luôn an trú thiền định.*

Dạ-xoa Thất Khứ nói kệ:

*Phật luôn luôn nói thật
Từ bỏ hẳn sát hại
Tinh tấn không phóng dật
Ngài lúc nào cũng định.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ai không tham đắm dục
Tâm không còn loạn động
Là có pháp nhãn không?
Đã hết ngu si chưa?
Đã dứt hết phiền não
Chúng đắc giải thoát chưa?*

Dạ-xoa Thất Khuê nói kệ:

*Vượt khỏi bùn lầy dục
Tâm tịnh không loạn động
Pháp nhãn rất trong suốt
Hoàn toàn hết ngu si
Thoát hẳn các kết sử
Đã chứng đắc giải thoát.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ai không sầu ly biệt
Ai không nói phù phiếm
Ai thấy vật không tham
Ai không sanh tà kiến.*

Dạ-xoa Thất Khuê nói kệ:

*Không còn ái biệt khổ
Chưa từng nói vô nghĩa
Trừ diệt tâm tham dục
Hoàn toàn không tà kiến.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn lại nói kệ:

*Đầy đủ các minh chưa
Giới hạnh thanh tịnh chẳng
Các lậu sạch hết chưa
Còn thọ hậu hữu không?*

Dạ-xoa Thất Khứ nói kệ:

*Đầy đủ mình và hạnh
Trì giới hạnh thanh tịnh
Sạch các lậu từ lâu
Không còn thọ hậu hữu.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ba nghiệp của Như Lai
Nghiệp nào đủ hạnh thiện
Mà nay bạn tuân hành
Tán thán pháp chân thật.*

Dạ-xoa Thất khứu nói kệ:

*Thân, miệng, ý Như Lai
Đầy đủ các hạnh thiện
Ngài mình đạt hoàn toàn
Tôi tán thán pháp thật.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Mâu-ni thiên thế hùng
Đùi Ngài như Ni-diên
Ăn ít không đắm vị
Như Tiên thiên trong rừng
Chúng ta cùng nhau đến
Kính lễ Đức Cù-đàm.*

Bấy giờ hai Dạ-xoa Thất Khứ và Tuyết Sơn dẫn hai ngàn Dạ-xoa đồng thời đến nơi Phật, y phục chỉnh tề, chắp tay cung kính, nói kệ:

*Thế Tôn Bà-già-bà
Phật-đà, Lương Túc Tôn
Điều chư Thiên không biết
Ngài thấy rất rõ ràng.*

Sau khi nói kệ, Tuyết Sơn và Thất Khứ ngồi qua một bên. Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ hỏi:

*Thoát khổ, con đường nào
Làm sao xả ly khổ*

*Thế Tôn dạy cho con
Nơi nào không còn khổ?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Năm dục căn, với ý
Nếu không dục, tại đây
Giải thoát các đau khổ
Đây là đường thoát khổ
Giải thoát khổ như vậy
Chính là nơi khổ diệt
Nay người đã hỏi Ta
Giảng cho người như vậy.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Hồ gì nước chảy xoáy
Nơi nào không đứng yên
Ở nơi nào khổ vui
Bị diệt không còn gì?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Mắt, tai, mũi, lưỡi, thân
Ý căn là thứ sáu
Hồ sáu căn chảy xoáy
Nơi ấy không đứng yên
Danh sắc không chuyển nữa
Nơi này được diệt tận.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Thế gian từ đâu sanh
Do đâu được tập hợp
Thọ sanh ra từ đâu
Khổ cầu vì việc gì?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Sáu xứ sanh thế gian
Tập hợp do sáu xứ
Sáu xứ sanh ra thọ
Khổ cầu vì sáu xứ.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Tu pháp thiện thế nào
Ngày đêm không biếng nhác
Làm sao vượt dòng thác
Không có nơi đặt chân
Cũng không nơi vịn nắm
Giữa chỗ sâu không chìm?*

Thế Tôn nói kệ:

*Không phạm giới nào cả
Đủ thiền định trí tuệ
Tư duy các lỗi lầm
Đầy đủ sức chánh niệm
Thì vượt nơi khó vượt
Viễn ly tập hợp dục
Bỏ các nghiệp kết sử
Diệt tận nghiệp hỷ ái
Người như vậy gọi là
Không chìm giữa vực sâu.*

Dạ-xoa Tuyết Sơn nói kệ:

*Ai vượt khỏi dòng dữ
Ai vượt qua biển lớn
Ai thoát được các khổ
Làm sao được thanh tịnh?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Lòng tin vượt cuồng lưu
Không phóng dật vượt biển
Tinh tấn thoát khổ đau
Trí tuệ làm thanh tịnh
Ông đến các Sa-môn
Và các Bà-la-môn
Hỏi nhiều chuyện khác nhau
Ai là người biết pháp
Ai dạy thật thoát khổ
Ngoài Ta, ai dạy được?*

Dạ-xoa Tuyệt Sơn nói kệ:

*Con được nghe Phật dạy
Phá tan mọi lưới nghi
Cần gì hỏi nơi khác
Sa-môn, Bà-la-môn
Thế Tôn khéo hiển bày
Phân biệt đủ rõ ràng
Ân Thất Khuu rất nặng
Làm cho con được thấy
Bậc Đạo Sư Vô Thượng
Những nơi con đang đến
Thành phố và xóm làng
Khắp bất cứ ở đâu
Ngày đêm thường quy y
Như Lai Chánh Đẳng Giác
Chánh pháp trong các pháp
Một ngàn các Dạ-xoa
Trong tâm đều vui mừng
Chấp tay hướng về Phật
Đồng xin làm đệ tử
Quy y Phật, Thế Tôn.*

M

329. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá. Tôn giả Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên ở núi Linh thứu.

Vào sáng sớm, Tôn giả Xá-lợi-phất vừa mới cạo tóc, ngồi thẳng người dùng y che trên đầu.

Có hai Dạ-xoa tên là Vi Hại và Phục Hại. Phục Hại thấy Xá-lợi-phất, bảo với Vi Hại:

–Nay ta muốn dùng quyền đánh vào Sa-môn trọc đầu mới cạo kia.

Vi Hại nói:

–Nhưng Tỳ-kheo này có thần đức lớn, bạn đừng làm như vậy, phải chịu khổ lâu dài.

www.daitangkinh.org

Vi Hại can ngăn ba lần như thế, Phục Hại vẫn cố muốn dùng quyền đánh Tôn giả Xá-lợi-phất, nên không nghe lời can gián, cho nên Vi Hại phải hết sức dùng thân giữ lại.

Khi ấy Phục Hại tâm ác dấy khởi mạnh mẽ, tuy nghe bạn can ngăn thậm chí đã ôm giữ lại, nhưng vẫn không thuận theo, liền dùng quyền đánh vào đầu Tôn giả Xá-lợi-phất.

Sau khi đánh, Dạ-xoa Phục Hại bảo với Vi Hại:

–Vì đánh Tỳ-kheo này làm cho ta bị thiêu đốt, bạn hãy cứu lấy ta.

Ngay lúc đang nói như thế thì đất tự nứt ra, Phục Hại bị rơi vào địa ngục Vô gián.

Lúc ấy Tôn giả Đại Mục-kiền-liên đang ngồi bên gốc cây, cách nơi Tôn giả Xá-lợi-phất không xa, nghe tiếng đánh Xá-lợi-phất, liền đi đến chỗ Tôn giả, nói:

–Thầy có thể chịu đựng được đau khổ này, không bị kinh sợ, tan nát thân chẳng?

Xá-lợi-phất đáp:

–Tôi chịu đựng được, không có đau đớn và không bị tan hoại.

Tôn giả Mục-liên khen:

–Thật có thần đức, giả sử Phục Hại dùng quyền đánh núi Kỳ-xà-quật, núi cũng tan nát vậy mà Tôn giả Xá-lợi-phất không sao cả.

Khi hai Tôn giả nói như trên, Thế Tôn đang ở trong phòng vào ban ngày, với thiên nhân thanh tịnh, từ xa nghe nói như thế, nên nói kệ:

*Chánh tâm như núi lớn
An trụ không lay động
Những nơi đáng tham đắm
Không bị nhiễm pháp nhiễm
Xa lìa nẻo ái lạc
Pháp ái lạc nghĩa là
Dục lạc thuộc các trần
Nếu ai đến gây hại
Không báo oán trở lại
Gọi là không gây hại
Ai tu tâm như vậy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Không bao giờ bị khổ.

Các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

Kệ tóm lược:

Nhân-đà-la, Thích-ca

Quật Ma, Bạch Sơn

Tân-ca-la, Phú-na-bà-tu

Mạn-giá-ni-la, Tiễn Mao

Thọ Trai và Hùng Tịnh

Thất Khuu cùng Tuyết Sơn

Hại cùng với Vô Hại

Gọi tên đệ thập tứ.

